

«Гав-дзяв», — сказав пес

Майкл Свонвік

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

Переклад — Валерія Співак

© Видавництво «Лобстер». Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — nashaknyga.com.ua

Коли палиця сказала «привіт»

— Привіт, — сказала палиця.

Солдат спинився й роззирнувся: на довгі милі довкола простягалось саме лише болото, й він не завважив нікого, хто міг би подавати голос. Відразу хапатися за меча молодик не наважився, але трохи змінив позу, щоб мати змогу швидко дістати зброю, якщо в цьому виникне потреба.

— Хто тут?

— Я. Гляди, просто вниз.

— О! Он воно що, — мовив солдат, нерішуче штовхаючи палицю ногою. — Радіопристрій якийсь, чи що? Звідки ж звук?

— Просто звідси; з мене, з палиці. Я — позаземний пристрій. Там, у космосі, багато таких виробляють.

— Та невже? Це вже цікаво.

— Візьми мене, — попросила палиця. — Забери з собою.

— Нащо?

— З мене вийде неабияка зброя.

— Я ж не про те: тобі воно нащо?

Якийсь час палиця мовчала.

— А ти розумніший, ніж здається.

— Дякую... мабуть.

— Ну, добре, суть ось у чому: пристрій я симбіотичний, тобто без людини-партнера цілком беззахисний. Якщо ти, скажімо, візьмеш мене до рук, жбурнеш угору жолудь і гепнеш мною по ньому, наче биткою, я можу зробити так, що він пролетить не одну країну. Якщо ж ти залишиш мене тут, я не зможу навіть поворухнутися.

— А який мені хосен від такого пристрою?

— Я можу бути корисною і відданою помічницею. Можу й буду! Кращої палиці в тебе точно ніколи не було. От зважся, зіпрись

на мене. Сам побачиш.

— Звідки мені знати, що ти не спробуєш залізти мені в голову?
— підозріло запитав солдат. — Позаземні чаклуни славляться тим, що виготовляють такі-от підступні штуки.

— Не чаклуни, а інженери. І на планетарних поверхнях використання таких пристроїв, про які ти говориш, заборонено. Тобі нема про що хвилюватись.

— Хай воно й так, але... не хотілось би ризикувати.

— Скажи мені, — зітхнула палиця, — хто ти за званням? Генерал? Командир?

— І лазив би я тоді отак по болотах? Ні, я — звичайнісінький галлоглас {1}, найманець-піхотинець.

— Що ж тобі тоді втрачати?

Солдат розреготався й нагнувся по палицю. Підняв, потім поклав на землю і знову підняв.

— Бачиш? Нічого страшного.

— Ну, брехати не стану, певне полегшення я відчув.

— Ходімо, га? Дуже вже кортить змінити пейзаж перед очима. Побазікати можемо й дорогою.

Солдат рушив вкритою багнюкою стежкою далі; йдучи, розмахував палицею й дивувався, як спритно та зносила голівки будякам, при цьому обережно оминаючи зарості осокових троянд. Палиця завела невимущену розмову:

— То ти прямуєш на підмогу Залізному герцогові? Візьмеш участь в облозі порту Моргенштерн?

— А ти звідки про таке знаєш?

— О, палиці чують різне... Ми — ті самі вуха, що є в стін, знаєш?

— Ніколи не чув такого вислову... Але розумію, про що ти: так, непомітні спостерігачі. І як гадаєш, за ким перемага: за Залізним герцогом чи Радою сімох?

— Наскільки я можу судити, шанси в них плюс-мінус рівні, але в Залізного герцога більше людей. Кількість завжди відіграє значущу роль. Ризикну стверджувати, що до правильних людей ти пішов у найманці.

— Ну, й добре. Бути серед переможців мені більше до вподоби. Принаймні шансів померти тут менше.

Коли пройдений болотами шлях уже можна було облічувати в милях, солдат помітив, що сонце сідає, й спинився. Поклавши палицю на землю, чоловік налаштував сильце, маючи на меті спіймати що-небудь на вечерю. Не встиг він розбити табір (поставити намет і викопати ямку для багаття), як у пастці вже тріпотів кролик. Підсмаживши тушку на повільному вогні, солдат, неабиякий любитель ніжок, першими з'їв саме їх: усі шість одразу. Буньпів {2} (аж трьох, хоча й невеличких), яких попередньо відварив, не забувши додати трошки солі з бляшанки, солдат лишив на десерт. Їв чоловік мовчки, як і всі бувалі вояки, дозволяючи собі повністю зосередитись на вечері.

Наївшись, солдат знову відчув жагу до розмов, тож цю почав сам:

— Отже... що ж ти оце робиш у цій богом забутій трясині?

— Один солдат впустив, — відповіла палиця зі свого місця навпроти чоловіка (він увіткнув її у землю з протилежного боку від багаття, тож тепер вона не лежала, а стирчала). — Чимось схожий на тебе. Погано йому було, сумніваюся, що він ще живий.

— Але ж ти — не частина екіпірування солдата, — насупився чоловік.

— Ні, звісно, планетарні війни ведуть за допомогою примітивної зброї. Така вже домовленість. З'ясувалося, що війни впливають на довколишнє середовище майже так само погано, як двигуни внутрішнього згоряння, тож...

— Двигуни внутрішнього згоряння?

— Ой, неважливо, довго розповідати... Технологія, однак, існує, незалежно від того, використовують її чи ні, ось я про що. Тож існує й обман. І з вашого боку, і з боку суперника. Обманюють усі.

— Ну, наприклад?

— Візьмімо бодай твій меч. Ну ж бо, дістань його й погляньмо.

Солдат покірно дістав із піхов меч; поверхнею клинка ніби пробігло вогняне світло.

— Вольфрамо-кераміко-титановий сплав, — прокоментувала палиця. — Гострить себе сам, не іржавіє. І не ламається: хоч гранітні глиби ним січи. Чи не так?

— Не знаю, який саме там сплав, але зброя непогана, це точно.

— Повір мені, сплав саме такий, як я кажу.

— Усе ж ти видаєшся мені більш привабливою, ніж якийсь старий меч. Бодай тому, що вмієш балакати.

— Можливо, гнана відчаєм, Рада сімох усе ж вирішить «іти ва-банк».

— А ось цього вислову я не лише ніколи не чув, а й не розумію.

— Простими словами, Рада використовує більш продуману й складну зброю, ніж та, яку, скажу вже чесно, дозволено використовувати за Воєнними пактами. На облогу покладають великі сподівання, Залізний герцог кинув на неї всі свої ресурси. Якщо герцог програє, на Раді очікують санкції й штрафи: не так уже й страшно, скажи? Панівна влада не розпочне вторгнення, хоча в них і є таке право, якщо тільки Рада не наважиться ввести тактичну ядерку і самопрограмовані віруси.

— Тактичну ядерку і самопрограмовані віруси?

— Довго розповідати, знов-таки, а ти вже позіхаєш, я бачу. Побазікати ми зможемо й зранку. Нумо, гаси вже багаття й лягай. Тобі треба виспатися.

• • •

Далі — у повній книжці: 16 оповідань, зокрема три лауреати премії «Г'юго».
nashaknyga.com.ua